

Józef Boroń

1920–2011

Józef Boroń urodził się w Jaworznie 12 listopada 1920 roku w rodzinie górniczej. Szkołę średnią ukończył w maju 1939 roku w gimnazjum im. T. Kościuszki w Mysłowicach. W czasie II wojny światowej pracował jako robotnik przymusowy, w tym w kopalni węgla kamiennego „Niwka-Modrzejów”. Po wojnie był aktywnym organizatorem polskiej administracji na terenie odzyskanych Ziemi Zachodnich, pełniąc między innymi funkcje kierownicze w Centralnym Zarządzie Przemysłu Hutniczego.

Profesor Boroń podjął studia w 1946 roku w Akademii Handlowej w Poznaniu. Ukończył je w 1949 roku i rozpoczął pracę w Katedrze Rachunkowości w charakterze asystenta. Dysertację doktorską poświęconą lokalizacji przemysłu na Ziemiach Zachodnich obronił w 1961 roku. Zainteresowania badawcze Józefa Boronia dotyczące organizacji i zarządzania przemysłem zaowocowały pracą habilitacyjną poświęconą rozwojowi przemysłu w NRD, obronioną w 1966 roku. Tytuł profesora nadzwyczajnego został mu nadany w 1972 roku, a profesora zwyczajnego w 1982 roku. W 1991 roku Profesor przeszedł na emeryturę, ale był nadal aktywny zawodowo, prowadząc seminaria magisterskie.

Całe swoje życie zawodowe związał z poznańską uczelnią ekonomiczną, pełniąc w niej między innymi funkcje dziekana i prodziekana Wydziału Ogólno-Ekonomicznego, członka Rady Wydziału, Senatu. Działania Profesora Boronia na rzecz wzmocnienia nauk o organizacji i zarządzaniu zaowocowały powołaniem w 1976 roku w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu Instytutu Organizacji i Zarządzania, którego następnie był wieloletnim dyrektorem.

Profesor Józef Boroń należał też do prekursorów i popularyzatorów polskiej myśli prakseologicznej, kontynuując dorobek Tadeusza Kotarbińskiego i Jana Zieleniewskiego. Jako jeden z pierwszych w środowisku uczelni ekonomicznych prowadził wykłady z teorii organizacji i zarządzania, a środowisko młodych naukowców skupionych wokół Profesora dało początek kształtowaniu się „wielkopolskiej szkoły zarządzania”. Kompetencje naukowe Profesora powodowały, że był zapraszany do prac w różnych instytucjach nauki polskiej. Na przykład przez dwie kadencje pełnił funkcję przewodniczącego Komisji Ekonomicznej Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Józef Boroń był także znanym w środowisku akademickim inicjatorem różnego rodzaju przedsięwzięć badawczych, konferencji, seminariów. Wskazywał na potrzebę i konieczność rozwoju nauk o organizacji i zarządzaniu oraz zasadność włączenia ich do programów studiów ekonomicznych. Wyróżniał się też umiejętnym łączeniem aktywności badawczej dwóch dyscyplin: ekonomiki przedsiębiorstwa oraz teorii organizacji i zarządzania. Znalazło to odzwierciedlenie w różnych pracach Profesora, w których zagadnienia ekonomiki przedsiębiorstwa były integralnie związane z procesami organizacyjnymi. Dorobek publikacyjny Profesora to około 200 prac naukowych, zawartych zwłaszcza w monografiach i pozycjach artykułowych.

Profesor Boroń swoją wiedzę naukowca z zakresu nauk o organizacji i zarządzaniu weryfikował w praktyce gospodarczej, wykonując kilkadziesiąt opracowań naukowych i ekspertyz oraz kierując zespołami konsultantów gospodarczych. Bardzo dobra znajomość gospodarki niemieckiej owocowała intensywną współpracą z niemieckimi ośrodkami naukowymi: Uniwersytetem im. Marcina Lutra w Halle, uniwersytetami w Marburgu, Kolonii, Münster, Bremie, Hamburgu i Bochum. Natomiast współpraca z austriackim środowiskiem naukowym zaowocowała założeniem w Poznaniu Oddziału Towarzystwa Polsko-Austriackiego, którego Profesor był wieloletnim przewodniczącym, a w Zarządzie Głównym Towarzystwa – wiceprzewodniczącym. Wizytował też często uczelnie w byłym Związku Radzieckim, Czechosłowacji, Bułgarii i na Węgrzech.

Praca dydaktyczna Profesora znalazła swój wyraz między innymi w wypromowaniu 11 doktorów oraz blisko 700 magistrantów i dyplomantów. Jego wykłady cieszyły się wśród słuchaczy dużą popularnością z powodu ich nowatorskiego charakteru oraz silnego powiązania z wiedzą praktyczną. Wachlarz wykładów był bardzo szeroki: od takich przedmiotów jak rachunkowość, ekonomika i organizacja przedsiębiorstwa do teorii organizacji i zarządzania oraz organizacji pracy kierowniczej. W procesie poznania naukowego Profesor był zwolennikiem nieskrępowanej wolności poglądów naukowych. Swoich pracowników inspirował zawsze do docieklivości, krytycznego osądu badawczego, podejmowania trudnych wyzwań badawczych, niepodlegania koniunkturalnym modom badawczym. Cechował go jednocześnie wysoki poziom etyczny i skromność, był też człowiekiem niezwykle życzliwym, szczególnie w stosunku do młodych adeptów nauki. W stosunkach międzyludzkich był przykładem osoby niezwykle dynamicznej, pełnej energii, towarzyskiej, znakomicie opowiadającej w gwarze śląskiej anegdoty.

Aktywność naukowa i zawodowa Profesora znalazła również odzwierciedlenie w uczestnictwie i działalności różnych organizacji. Ponad 30 lat był członkiem Komitetu Nauk Organizacji i Zarządzania Polskiej Akademii Nauk, a w 1998 roku został jego członkiem honorowym. Za wybitne zaś zasługi w dziedzinie organizacji i zarządzania Komitet Nauk Organizacji i Zarządzania przyznał Profesorowi Medal Tadeusza Kotarbińskiego w 2010 roku. Od 1953 roku był również aktywnym członkiem Polskie-

go Towarzystwa Ekonomicznego, a od 1956 roku – Instytutu Zachodniego w Poznaniu oraz od 1962 roku członkiem Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Już w 1957 roku był także aktywnym działaczem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa, w którym inicjował wiele przedsięwzięć, konferencji, seminariów i szkoleń propagujących wiedzę z zakresu zarządzania wśród praktyków życia gospodarczego.

Za aktywność w swej szeroko rozumianej pracy zawodowej Profesor był wielokrotnie nagradzany odznaczeniami państwowymi, w tym: Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej i wieloma innymi. Był również honorowym obywatelem Poznania i zastępowym obywatelem województw poznańskiego, zielonogórskiego i bydgoskiego.

Zmarł 11 marca 2011 roku.

Kazimierz Krzakiewicz